

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 11-го Ноября — 1838 — Wilno. Piątek. 11-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 3-го Ноября.

Высочайшею Грамотою, 12-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ: *Ордена Св. Станислава 1-й степени*, Начальникъ Штаба Черноморскаго Флота и Портовъ, Контръ-Адмиралъ *Хрущовъ*.

— Высочайшею Грамотою, 18-го Сентября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ: *Ордена Св. Станислава 2-й степени*, Управляющій Отдѣленіемъ Департамента Государственнаго Казначейства, Статскій Совѣтникъ *Розингъ*.

— Высочайшею Грамотою отъ 18 Сентября, Начальникъ Отдѣленія Департамента Внѣшней Торговли Статскій Совѣтникъ *Грошонфъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава второй степени*.

— Высочайшимъ Именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ въ 5-й день сего Октября, 45 флотскаго экипажа Капитанъ 2-го ранга *Путятинъ*, въ награду за свидѣтельствовавшейся Начальствомъ отличной храбрости, оказанной при высадкѣ 10-го Юля сего года, десантнаго отряда на Восточной берегъ Чернаго моря у рѣчки Шапсухо, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Анны второй степени*, *Императорскою Короною украшеннаго*.

— Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: *Ордена Св. Владимира 3-й степени* (13-го Сентября), Членъ Временной Счетной Комиссіи Интенданства Дѣйствующей Арміи, со стороны Государственнаго Контрля, 7-го класса *Гавриловъ*. *Ордена Св. Станислава 3-й степени*, (Августа 9-го) Полковники: Командиръ Украинскаго Егерскаго полка, *Жаньбокрытскій*; Днѣпровскаго пѣхотнаго полка, *Фесенковскій*; Помощникъ Военнаго Начальника Краковской Ко: Помощникъ состоящій по Арміи *Моратинскій*, и Подполковники: левый Инженеръ *Мартиновъ 4-й*; Подполковники: Командиръ Варшавской Инженерной команды, Подлевый Инженеръ *Киселевскій 1-й*; Командиръ Подвижнаго Запаснаго Царка 3-й Артиллерійской бригады и Парковой бригады 3-й Артиллерійской дивизіи *Духонинъ*; состоящій при Главной квартирѣ Дѣйствующей Арміи, Генеральнаго Штаба *Похитоновъ*; Командиръ Легкой Н. 5-го батареи 11-й Полевой Артиллерійской бригады, *Беккеръ*; Командиръ Донскаго Козачьяго Н. 18 полка, *Красной 2-й*; Командиръ Донскаго Козачьяго Н. 25 полка, *Круликовскій*; Селенгинскаго пѣхотнаго полка *Пасхали*; Томскаго Егерскаго полка *Эсенъ 2-й*; Варшавскаго Жанскаго Егерскаго полка *Оборскій*; Помощники Военныхъ Начальниковъ: Подляской Губерніи, состоящій по Арміи *Сенкевичъ*, и Мазовецкой Губерніи, состоящій по Кавалеріи *Вендорфъ 2-й*; Варшавскаго Жандармско-го дивизиона Маіоръ *Ходкевичъ*; Капитаны: Коскаго дивизиона Маіоръ *Ходкевичъ*; Капитаны: Командиръ Легкой Н. 1-го батареи, 10-й Полевой Артиллерійской бригады, *Кулявскій*, и Полевые Ин-

WІADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 3-go Listopada.

Przez Najwyższy Dyplomata, 12-go Października, Najtąskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Sw. Stanisława 1-go stopnia*, Naczelnik Sztabu Czarnomorskiej Floty i Portów, Kontr-Admirał *Chruszczow*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 18-go Września, Najtąskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia*, Zarządzający Oddziałem Departamentu Podskarbstwa Państwa, Radzca Stanu *Rosing*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 18-go Września, Naczelnik Oddziału Departamentu Handlu Zewnętrznego, Radzca Stanu *Groschopf*, Najtąskawiej mianowany Kawalerem *Cesarского i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława drugiego stopnia*.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rossyjskich Cesarскихъ i Królewskich Orderów, 3-go Października, 43-ekwipażu floty Kapitan 2-jej rangi *Putiatin*, w nagrodę zaświadczonej przez Zwierzchność odznaczającej się waleczności, okazanej przy wylądowaniu 10-go Lipca roku teraźniejszego, oddziału na wschodni brzeg morza Czarnego przy rzece Szapsucho, Najtąskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Sw. Anny drugiego stopnia*, *Cesarską Koroną ozdobionego*.

— Przez Ukazy Cesarские, do Kapituły Rossyjskich Cesarско Królewskich orderów wydane, mianowani zostali kawalerami orderów: św. Włodzimierza klasy 3-jej, (15 Września), Członek tymczasowej Komisji Obrechnokowej Intendantury Armii czynnej, przydany ze strony Kontroli Państwa, 7-jej klasy *Gawryłow*, ś. Stanisława klasy 3-jej (9 Sierpnia) Półkownicy: dowódca pólku Ukraińskiego strzelców *Zabokrycki*, Dnieprowskiego pólku piechoty *Fesenko*, pomocnik Wojennego Naczelnika Gubernii Krakowskiej, liczący się w wojsku *Moraczyński*, i połowy inżynier *Martynow 4*; podpółkownicy: dowódca Warszawskiej komendy inżynierów, połowy inżynier *Kisielewski 1*, dowódca ruchomego rezerwowego parku 8-jej brygady artylleryi i parkowej brygady 3-jej dywizyi artylleryi *Duchonin*, zostający przy głównej kwaterze Armii czynnej, ze Sztabu Jeneralnego *Pochitonow*, dowódca 5-jej baterii lekkiej 11-jej brygady artylleryi polowej *Bekker*, dowódca 18go pólku kozaków Dońskich *Krasnoy 2*, dowódca 25 pólku kozaków Dońskich *Krulikowski*, pólku Sielingińskiego piechoty *Paschali*, pólku Tomskiego strzelców *Essen 2*, Warszawskiego dywizyonu żандармów *Oborski*; Pomocnicy Wojennych Naczelników Gubernij: Podlaskiej, liczący się w wojsku, *Sienkiewicz* i Mazowieckiej liczący się w jezdzie *Wendorf 2*; Major Warszawskiego dywizyonu żандармów *Chodkiewicz*; Kapitanowie: dowódca 1-jej baterii lekkiej, 10-jej brygady artylleryi polowej, *Kulański*, i inżynierowie polowi *Den* i *Rydzewski*. Warszawskiego dywizyonu żандармów *Truszyński*: Adjutanci Naczelnika inżynierów armii czynnej, z batalionu Saperów gwardyi *Kublicki* i *Awreżio 1*; Adjutanci Naczelnika artylleryi armii czyn-

женеры *Демъ* и *Ридзевскій*; Варшавскаго Жандармскаго дивизиона *Трушинскій*; Адьютанты Начальника Инженеровъ Дѣйствующей Арміи, Лейбъ-Гвардіи Сапернаго баталіона *Кублицкій* и *Дережіо 1-й*; Адьютанты Начальника Артиллеріи Дѣйствующей Арміи, Лейбъ-Гвардіи 2-й Артиллерійской бригады *Дейтрихъ* и *Персидскій*; Помощникъ Начальника отдѣленія Канцеляріи Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Надворный Совѣтникъ *Жагальскій*; Членъ Главной Полевой Провіантской Коммисіи Дѣйствующей Арміи, 7 класса *Крупка*; Оберъ-Аудиторъ Полевого Аудиторіата Дѣйствующей Арміи, 8-го класса *Василевъ*, и служащій по Управленію Варшавскаго Военнаго Губернатора, 9-го класса *Подвезъ*; (Августа 23-го) Коллежскіе Совѣтники: Членъ Медицинскаго Совѣта въ Варшавѣ, Докторъ Медицины *Штуммеръ*, Старшій Лекаръ Варшавскаго Военнаго госпиталя *Николинъ*, Старшій Лекаръ Ловичскаго Военнаго госпиталя Штабъ-Лекаръ *Шаховъ*, Надворные Совѣтники: Дивизионные Доктора пѣхотныхъ дивизій: 10-й *Копытовскій* и 12-й *Савговскій*; Старшій Лекаръ Замостскаго Военнаго госпиталя *Ходоровскій*, Старшій Лекаръ 3-го Сапернаго баталіона *Грилинъ* и Ординаторъ Варшавскаго Военнаго госпиталя Штабъ-Лекаръ *Мазуркевичъ*.
(О.Г.Ц.П.)

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 22 Октября Θεодосейскій Комендантъ состоящій по Арміи Полковникъ *Штеръ* увольняется отъ службы, за болѣзнію, Генераль-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года; а Комендантомъ въ Θεодосію назначается состоящій по арміи полковникъ *Хржановскій*.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 24 Октября Командиръ 2-й бригады 13-й пѣхотной дивизіи Генераль-Маіоръ *Домети* увольняется отъ службы, за болѣзнію, съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года; а Командиромъ 2-й бригады 13-й пѣхотной дивизіи назначается Командиръ Казанскаго Егерскаго полка Генераль-Маіоръ *Чигаговъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 25-го Октября, Военный Губернаторъ г. Витебска и Витебскій Гражданскій Губернаторъ, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Жиркевичъ 1-й*, уволенъ отъ службы, за болѣзнію, съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— На сихъ дняхъ отпечатанъ *Краткій отчетъ по учебнымъ и благотворительнымъ заведеніямъ, состоящимъ подъ непосредственнымъ управленіемъ и Высочайшимъ покровительствомъ Ея Величества Государыни Императрицы, представленный Статсъ-Секретаремъ Лонгиновымъ за 1837 годъ*. Сообщаемъ извлеченіе изъ сего отчета, котораго никто не прочтетъ безъ искреннаго удивленія и живѣйшей благодарности къ Августѣйшей Благотворительницѣ, съ высоты Царскаго Престола льющей свѣтъ и добро во все сословія неизмѣримою Имперіи Россійской. Заведенія сїи суть: 1) *Патріотическій Институтъ* (245 дѣвицъ, воспитанницъ и пансіонерокъ). 2) *С. Петербургскій Домъ Трудолюбія* (203 дѣвицы). 3) *Санктпетербургское Женское Патріотическое Общество*, въ вѣдѣніи коего находятся 12 школъ, а въ нихъ 339 дѣвицъ. 4) *Полтавскій Институтъ благородныхъ дѣвицъ* (170 дѣвицъ). 5) *Московскій Домъ Трудолюбія* (108 дѣвицъ). 6) *Симбирское Общество Христіанскаго Милосердія* и состоящій при немъ *Домъ Трудолюбія* (23 дѣвицы). 7) *Кронштадтскій Сиротскій Домъ* (32 дѣвицы). 8) *Кіевское Общество для вспоможенія бѣднымъ*, и состоящее въ вѣдѣніи онаго *Училище Графини Левашевой* (23 дѣвицы). 9) *Россійское Общество Любителей Садоводства въ Москвѣ*, съ учрежденіемъ при ономъ, въ имѣніи Студенецъ, *Школы Садоводства* (12 воспитанниковъ). 10) *Демидовскій Домъ Призрѣнія Трудающихся*, съ школою на 118 человекъ и съ Комнатами Пріюта на 114 младенцевъ. Сверхъ того учреждаются Сиротствительный Домъ и частный при ономъ банкъ, въ Иркутскѣ, и Домъ Трудолюбія и Призрѣнія немощныхъ въ Рязани. Всего воспитывается въ сихъ заведеніяхъ 1496 чел. Приходъ 1837 года, съ остатками отъ прежнихъ годовъ, составлялъ 3,734,869 р. 52 к.; расходъ 771, 233 р. 47 коп.; общіе остатки къ 1 Января 1838: 2,963,636 р. 5 к.

— Давно Россія привыкла чтить празднествомъ 14-е Октября: болѣе пятидесяти разъ радостно торжествовала она сей священный день, и долго, долго будетъ съ изумленіемъ воспоминавать о сей минувшей радости. Это день рожденія, почившей въ Бозѣ, Государыни Императрицы *Маріи Θεодоровны*, незабвенной добродѣтелями Христіанскаго милосердія, матери двухъ Царей, возвеличившихъ Россію. Въ

ney, z 2-ej brygady artylleryi gwardyi *Deitrich* i *Persidski*; pomocnik szefa wydziału kancelaryi Głównodowodzącego armią czynną, Rada Dworu *Zgalski*; członek głównej polowej prowiantskiej Kommissyi armii czynnej 7-jej klasy *Krupka*; Ober-Audytory Audytoryatu polowego tejże armii, 8 klasy *Wasiljew*, i zostający w Biurze Warszawskiego Wojennego Gubernatora, 9-jej klasy *Popow*. (d. 23 Sierpnia) Radey Kollegialni: Członek Rady Lekarskiej w Warszawie Doktor Medycyny *Stummer*, starszy lekarz Warszawskiego wojskowego szpitalu *Nikolin*, starszy lekarz Łowickiego wojskowego szpitalu *Sztab-Lekarz Szachow*; Radey Dworu: lekarze dywizyj pieszych: 10-jej, *Kopytowski* — i 12-jej *Sagowski*; starszy lekarz szpitala wojskowego Zamościu *Chodorowski*, starszy lekarz 3-go batalionu saperów *Grilin* i ordynator Warszawskiego wojskowego szpitalu, *Sztab-lekarz Mazurkiewicz*. (G.R.K.P.)

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 22 go Października, Komendant Teodozyjski, liczący się w Armii Półkownik *Szter* uwalnia się od służby, z przyczyny choroby, w randze Jenerał-Majora, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku; a Komendantem do Teodozyiznaczony liczący się w Armii Półkownik *Chrzanowski*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 24 go Października, Dowódzca 2-jej brygady 13-jej dywizyi Pieszej Jenerał-Major *Dometi*, uwalnia się ze służby, z przyczyny choroby, z mundurem i pensją dwóch trzecich wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku; a dowódzcą 2-jej brygady 13-jej dywizyi pieszejznaczony Dowódzca Kazanckiego półku Strzelców Jenerał-Major *Czyczagow*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 25-go Października, Wojenny Gubernator m. Witebska i Witebski Cywilny Gubernator, liczący się w Armii Jenerał-Major *Żyrkiewicz 1-szy*, uwolniony ze służby, z przyczyny choroby, z mundurem i pensją dwóch trzecich wyznaczenia, podług ustawy 6 go Grudnia 1827 roku.

— W tych dniach wyszło z druku: *Krótkie sprawozdanie o zakładach szkolnych i dobroczynnych, zostających pod bezpośrednim zarządem i Najwyższą opieką NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI, złożone przez Sekretarza Stanu Longinowa za rok 1837-my*. Udzielamy wyciąg z tego sprawozdania, którego nikt nie przeczyta bez serdecznej przyjemności i najżywszej wdzięczności ku Najjaśniejszej Dobrodziejce, z wysokości tronu Monarszego zlewającej światło i dobro na wszystkie stany nieobjętego okiem Cesarstwa Rossyjskiego. Zakłady te są następujące: 1) *Instytut Patryotyczny* (245 dziewcząt wychowanek i pensjonarek). 2) *S. Petersburski Dom Pracowitości* (203 dziewcząt). 3) *Sanct-Petersburskie Patryotyczne Towarzystwo Dam*, pod wiedzą którego znajduje się 12 szkół, a w nich 339 dziewcząt. 4) *Poltawski Instytut Panien Szlachetnych* (170 panien). 5) *Moskiewski Dom Pracowitości* (108 dziewcząt). 6) *Sybirskie Towarzystwo Miłosierdzia Chrześcijańskiego* i znajdujący się przy niem *Dom Pracowitości* (23 dziewcząt). 7) *Kronsztadzki Dom Sierot* (32 dziewcząt). 8) *Kijowskie Towarzystwo wspierania ubogich*, i zostająca w jego wiedzy *Szkoła Hrabiny Lewaszowej* (23 panien). 9) *Rossyjskie Towarzystwo Lubowników Ogrodnictwa w Moskwie*, z założoną przy niem, w majątku Studeniec, *Szkołą ogrodnictwa* (11 uczniów). 10) *Demidowski Dom Przytułku Pracujących*, ze szkołą na 118 uczniów i z Pokojami Przytułku na 114 chłopców. Nadto zakładają się Dom wychowania Sierot i przy nim bank prywatny, w Irkucku, tudzież Dom Pracowitości i Przytułku ubogich w Riazaniu. W ogóle wychowuje się w tych zakładach 1496 osób. Przychód 1837 roku, z pozostałościami lat poprzedzających, wynosi 3,734,869 r. 52 k.; rozchód 771,233 r. 47 k.; ogólna pozostałość do 1 go Stycznia 1838 roku: 2,963,636 r. 5 k.

— Od dawnajuz Rossya nawykła uroczyście obchodzić dzień 14-ty Października: więcj pięćdziesiąt razy radośnie obchodziła ona ten dzień święty, i długo, długo z zadumieniem będzie wspominała o tej radości przeminionej. Jest to dzień urodzin spoczywającej w Bogu, CESARZOWEJ *MARYI THEODOROWNY*, niekopomnej z cnot miłosierdzia Chrześcijańskiego, matki dwóch MONARCHÓW, którzy Rossyją wstawili. W

сей то достопамятный день, Санктпетербургское Коммерческое Училище, которое создано и двадцать восемь лѣтъ счастливо покоилось подъ непосредственнымъ покровительствомъ Высокой Благодѣтельницы, торжествовало обновленіе храма и открытіе новаго зданія. Россійское купечество, дѣятельно участвующее въ содержаніи этого Училища, всегда было готово содѣйствовать его благоустройству. Едва училищное начальство изъявило желаніе сдѣлать важныя перестройки въ заведеніи и устроить новую церковь, какъ многіе изъ сего почтеннаго сословія, ревностно стремящагося ко всему благому и полезному, преимущественно же члены Совѣта Училища, пожертвовали на это дѣло большія суммы. И тамъ, гдѣ прежде, рядомъ съ огромнымъ зданіемъ, стоялъ старый низкій домикъ, нынѣ возвышается прекрасное, новое строеніе, въ три высокіе свѣтлые этажа, съ красивою, чрезвычайно легкою, теплою лѣстницею. Въ этомъ то новомъ зданіи, въ третьемъ этажѣ, устроенъ прекрасный храмъ во имя Св. Апостоловъ Петра и Павла, ознаменованный изящнымъ вкусомъ художника и богатымъ усердіемъ благотворителей.

Освященіе церкви и божественную литургію, совершалъ Высокопреосвященный Митрополитъ Московскій Филаретъ съ соборомъ. Въ церковь впускались только приглашенные гости и лица, принадлежащія къ Училищу. Когда собрались духовенство, члены Опекунскаго Совѣта, Оберъ-Директоръ, Тайный Совѣтникъ Н. П. Новосильцовъ съ семействомъ своимъ и со многими почетными гостями, члены Совѣта Коммерческаго Училища, и многіе почетные граждане, ровно въ десять часовъ началось священнодѣйствіе и продолжалось до половины 2 часа. Послѣ освященія возглашено было многолѣтіе Государю Императору, Государынѣ Императрицѣ и всему Царственному Дому, потомъ С. Петербургскому Митрополиту Серафиму и священнодѣйствовавшему Митрополиту Филарету. Но какъ трогательно, какъ умирительно было видѣть, когда протодіаконъ, послѣ того провозгласилъ, почившей въ Бозѣ, Императрицѣ Маріи Феодоровнѣ, вѣчную память, когда хоръ воспитанниковъ тихо и стройно запѣлъ сіа слова, печальныя и оградныя: *взгнѣя память*. Всѣ присутствовавшіе и воспитанники Училища въ какомъ-то грустномъ уныніи, тихо преклонили колѣна, и всѣ молились, какъ молятся осиротѣвшія дѣти на гробъ нѣжной матери. При концѣ же литургіи, училищный законоучитель Магистръ, соборный іеромонахъ, произнесъ приличную обстоятельству рѣчь.

По совершеніи божественной службы, училищное начальство ввело гостей въ великолѣпную залу, устроенную во второмъ этажѣ новаго дома, подъ церковію, и назначенную для публичныхъ собраній; потомъ гости прошли по кабинетнымъ и класснымъ заламъ. И тѣ изъ посѣтителей, которые здѣсь бывали прежде, на каждомъ шагѣ были пріятно удивляемы, потому что весь этотъ рядъ покоевъ обновленъ, и прежнія залы превращены въ классы, которые теперь просторны, свѣтлы и убраны очень красиво даже съ приличнымъ шегольствомъ. Хвала заботливому начальству! Молодые люди, проведши нѣсколько лѣтъ въ подобномъ заведеніи, гдѣ они видятъ во всемъ порядокъ, чистоту и опрятность, невольно пріучаются къ порядочному образу жизни; и притомъ это поселяетъ въ воспитанникахъ увѣренность, что объ нихъ заботятся. Наконецъ, возвратившись, гости вошли въ обширную, высокую и свѣтлую рекреационную залу, устроенную также въ новомъ зданіи, рядомъ съ парадною. И здѣсь видна родительская заботливость воспитателей: окна рекреационныхъ залъ, во 1, выходятъ на чистый дворъ, а во 2, на улицу; польза этого видна сама собою; во 2, они обращены къ солнцу. Дѣти, какъ цвѣты, нуждаются въ солнечномъ свѣтѣ; они отъ него растутъ и цвѣтутъ. Это аксіома! Въ заключеніе всего данъ былъ богатый обѣдъ. Когда провозглашенъ былъ тостъ за здравіе Государя Императора, хоръ воспитанниковъ пропѣлъ народный гимнъ: *Боже Царя храни*. Потомъ тостъ за здравіе Государыни Императрицы былъ сопровождается пѣніемъ *Многія лѣта!* послѣ того пили за здравіе членовъ Опекунскаго Совѣта, членовъ совѣта Коммерческаго Училища, Оберъ-Директора, всѣхъ гостей и училища. (С. П.)

— Неблагодарная почва и недостатокъ земли въ нѣкоторыхъ губерніяхъ Россіи, были поводомъ къ водворенію въ крестьянскомъ быту ремесленной промышленности, которая респостранялась въ иныхъ мѣстахъ до такой степени, что почти совершенно замѣнила хлѣбопашество. Эта промышленность отличается чрезвычайнымъ разнообразіемъ въ Нижегородской Губерніи, гдѣ нѣкоторые многолюдныя села съ давнихъ лѣтъ исключительно занимаютс

тѣмъ то днѣмъ памятнымъ, Санкт-Петербургская Школа Handlowa, która została założona i przez dwadzieście ośm lat szczęśliwie zostawała pod bezpośrednią opieką Wysokiej Dobrodziejki, uroczyste święciła odnowienie świątyni i otwarcie gmachu nowego. Kupiectwo Rosyjskie, czynnie uczestniczące w utrzymaniu tej Szkoły, było zawsze gotowe dopomagać do jej dobrego urządzenia. Zaledwo zwierzchność szkolna oświadczyła życzenie porobić znaczne przebudowania zakładu i nową urządzić cerkiew, kiedy wielu z szanownego tego stanu, gorliwie dającego ku wszystkiemu, co jest dobrém i pożytecznym, nadewszystko zaś członkowie Rady Szkolnej, ofiarowali na rzecz tę wielkie summy. I tam, gdzie przedtém, obok gmachu ogromnego, stary niski stał domek, teraz wznosi się piękna, nowa budowa, o trzech wysokich piętrach, z pięknymi, nadzwyczaj lekkimi, ciepłymi schodami. W tym nowym gmachu, na trzecim piętrze, urządzona jest piękna świątynia pod imieniem Św. Apostołów Piotra i Pawła, odznaczająca się wyborym gustem artysty i zamożną gorliwością dobroczyńców.

Поświęcenie cerkwi i mszą świętą, odprawił Wysoce Najprzewielebniejszy Metropolita Moskiewski Filaret z Duchowieństwem. Do cerkwi byli wpuszczani tylko zaproszeni goście i osoby, do szkoły należące. Kiedy się zgromadzili, Duchowieństwo, Członkowie Rady Opiekunczej, Ober-Dyrektor, Radca Tajny N. P. Nowosilcow ze swoją rodziną i z wielu znakomitemi gośćmi, Członkowie Rady Szkoły handlowej i wielu znakomitych mieszkańców, o godzinie dziesiątej zaczęły się obrzędy poświęcenia i trwały do pół do drugiej. Po skończonym poświęceniu zaśpiewano długie lata Cesarzowi Jego Mości, Cesarzowej Jej Mości i Całemu Domowi Pańującemu, potem S. Petersburgskiemu Metropolicie Serafinowi i odbywającemu obrządek święty Metropolicie Filaretowi. Lecz, jak poruszający, jak rozrzewniający był widok, kiedy protodyakon, zaśpiewał potem, spoczywającej w Bogu Cesarzowej MARYJ THEODOROWNIE wieczny pokój, kiedy chór uczniów cicho i melodyjnie zaśpiewał te wyrazy, smutne i razem pocieszające: *wieczny pokój*. Wszyscy obecni i wychowawcy szkoły w niejaki smutku melancholijnym, wśród ciszy zgięli kolana, i wszyscy się modlili, jak się modlą sieroczone dzieci na grobie czułej matki. Przy końcu mszy świętej, szkolny nauczyciel religii Magister, kapłan Soboru, miał stosowaną do okoliczności mowę.

Po ukończeniu nabożeństwa, zwierzchność szkolna wprowadziła gości do wspaniałej sali, urządzonej na drugiem piętrze domu nowego, pod cerkwią, i na publiczne zgromadzenia przeznaczonej; potem goście przeszli sale gabinetu i klass. Ci goście, którzy byli tu przedtém, za każdym krokiem przyjemnie byli zdziwiani, gdyż cały ten szereg pokojów został odnowiony, i sale uprzednie zamienione na klasy, które teraz są obszernie, światło i bardzo pięknie ozdobione, nawet z przyzwyczajonym przepychem. Chwała Opiekunskiej Zwierzchności! Młodzież, przepędziwszy lat kilka w takim zakładzie, gdzie we wszystkiém widzi porządek, czystość i ochędość, mimowolnie przywyka do porządnego sposobu życia; i przytém wpaja to w wychowawców przekonanie, że się troszczą o nich. Nakoniec, powróciwszy, goście przeszli do obszernej, wysokiej i światłej sali rekreacyjnej, także w nowej budowlu urządzonej obok paradnej. I tu okazuje się rodzicielska troskliwość wychowujących: okna sal rekreacyjnych, naprzód, wychodzą na otwarty dziedziniec, nie zas na ulicę; pożytek tego widoczny jest sam z siebie; powtóre, obrócone są ku słońcu. Dzieci, jak kwiaty, potrzebują światła słonecznego; ono pomaga im rość i kwitnąć. Jest to axioma! Na zakończenie wszystkiego dany był suty obiad. Skoro spełniono toast zdrowia Cesarza Jego Mości, chór uczniów zaśpiewał hymn narodowy *Boże Króla zachowaj!* Potem toast za zdrowie Cesarzowej Jej Mości, towarzyszony był śpiewem: *Długie lata!* po czém spełniano zdrowie Członków Rady Opiekunczej, członków Rady szkoły handlowej, Ober-Dyrektora, wszystkich gości i szkoły. (P. P.)

— Niewdzięczna ziemia i niedostatek gruntów w niektórych guberniach Rosyi, dały początek pomiędzy włościanami przemysłowi rzemieślniczemu, który gdzieś niedzie rozkrzewił się do tego stopnia, że prawie całkiem zastąpił rolnictwo. Przemysł ten odznacza się nadzwyczajną różnorodnością w gubernii Niżegorodzkiej, gdzie niektóre wieś, bardzo ludne, oddawna zajmują się wyłącznie jakim przemysłem, jako to: wyprawą skór, robieniem różnych sprzętów, kapeluszy

какимъ либо особеннымъ производствомъ, выдѣлкою кожъ, снастей, шляпъ, валенокъ, желѣзныхъ медныхъ стальныхъ, шерстяныхъ, глиняныхъ и деревянныхъ издѣлій, сундуковъ, рогожъ и т. д. значительное судходство по рѣкамъ Волгѣ, Окѣ и Сура огромное стеченіе народа на ярмарку въ Нижній Новгородъ, обезпечиваютъ сбытъ этихъ товаровъ отдаленнѣйшіе края Россіи. Село Павлово и Вормсъ (въ Горбатовскомъ уездѣ), принадлежащія Графу Шереметеву, особенно замѣчательныю торговою и ремесленною промышленностью. Въ первомъ, на слесарныхъ заведеніяхъ, выдѣлывается въ годъ: замковъ винтовыхъ, взводныхъ и другихъ до 760,000 шт., ножей разнаго рода около 14,000 дюжинъ, ножницъ 12,000, ружей и винтовокъ 750. Приготовленіемъ этихъ издѣлій занято около 1,800 рабочихъ. Продажа производится на мѣстѣ и на Нижегородской ярмаркѣ; выручается болѣе 100,000 р. въ годъ. Крестьяне этого села занимаются также выдѣлкою кожъ, которыя продаютъ на Нижегородской, Ростовской, Лебедянской и другихъ ярмаркахъ, также въ Москвѣ и С. Петербургѣ. Кожъ выдѣлываютъ въ годъ яловочныхъ 2,000, коневыхъ 7,600, опойковыхъ 2,000, тюленьихъ 30,000. Сырыхъ шкуры покупаются изъ Арзамаскаго уезда, Астраханской и Казанской Губерній, и на Нижегородской ярмаркѣ. Въ селѣ Павловѣ приготавливаютъ мыло, которое продается въ Москвѣ, С. Петербургѣ, на Нижегородской и Ростовской ярмаркахъ; также дѣлаютъ салныя свѣчи, коихъ продажа производится на мѣстѣ. Судовныя снасти, выдѣлываемыя здѣшними крестьянами, продаются въ селѣ Павловѣ и въ Горбатовѣ, на суда, плавающія по Окѣ. Снастей, которыя приготавливаются крестьянами Горбатовскаго уезда, продаютъ на Нижегородской ярмаркѣ, на 10,000 р.; въ этомъ же уездѣ крестьяне выдѣлываютъ изъ Русской шерсти шляпы, сапоги и валенки; этихъ издѣлій продается на 50,000 р. по ярмаркамъ и сосѣдственнымъ Городамъ. Въ селѣ Вормсѣ выдѣлывается стали около 5,000 пудовъ въ годъ; она продается на Нижегородской, Ростовской и другихъ ярмаркахъ, въ селѣ Павловѣ и на мѣстѣ. На здѣшней стали кладутъ клеймо Братанова, по имени перваго распорядителя Вормскими заводами, крестьянина Братанова. На слесарныхъ заведеніяхъ въ селѣ Вормсѣ, приготавливаютъ въ годъ около 5,000 дюжинъ перочинныхъ ножей съ черепаховыми, перламутровыми костяными и роговыми черенками; они продаются въ Москвѣ, Нижнемъ Новгородѣ, Арзамасѣ, на Нижегородской ярмаркѣ, въ селѣ Павловѣ и на мѣстѣ. Въ Богородскомъ селѣ врестяне съ давнихъ лѣтъ промышленно выдѣлкою кожъ, преимущественно бараньихъ. Рабочихъ считается около 400. Они выдѣлываютъ въ годъ: бараньихъ кожъ бѣлыхъ до 175,000, яловочныхъ около 2,500, выростковыхъ до 2,000, опойковыхъ красныхъ 7,000, черныхъ 1,300. Кожы продаются на Нижегородской, Ростовской, Лебедянской и другихъ ярмаркахъ. Въ Нижегородскомъ уездѣ, село Безводное, принадлежащее Князю Юсупову, замѣчательно по большому количеству проволоки, приготавливаемой крестьянами. Это производство существуетъ здѣсь съ давнихъ лѣтъ и занимаетъ около 500 рабочихъ; проволоки дѣлаютъ въ годъ до 3,000 пуд. Почти все это количество продается на Нижегородской ярмаркѣ. Въ селѣхъ Катункахъ и Городцѣ Балаханскаго уезда, жители занимаются хлѣбопашествомъ выдѣлкою кожъ и разныхъ издѣлій желѣзныхъ, шерстяныхъ и глиняныхъ; этою промышленностію они пріобрѣтаютъ болѣе 260,000 р. въ годъ. Крестьяне села большое мураикино, въ княгининскомъ уездѣ, занимаются преимущественно выдѣлкою кожъ, овчинъ и медныхъ издѣлій; нѣкоторые имѣютъ восковыя, салныя клеевыя заводы. Кожъ бараньихъ и коневыхъ выдѣлываютъ до 3,000 п.; медныхъ колець до 240,000, колокольчиковъ до 17,000, наперстковъ до 50,000 въ годъ. Вся эти издѣлія продаются на Нижегородской ярмаркѣ. Въ макарьевскомъ уездѣ, крестьяне нѣкоторыхъ селъ, вмѣсто хлѣбопашества, занимаются постройкою судовъ, выдѣлкою пеньки и канатовъ, мелкихъ медныхъ издѣлій, кожъ, сундуковъ и рогожъ, которыя сбываются частію на мѣстѣ, частію на Нижегородской ярмаркѣ. Въ уездахъ, омываемыхъ Волгою и Окою, множество крестьянъ занято барочнымъ плотничествомъ; другіе ткуть узкій холстъ, особенно въ селѣ Лысковѣ, Макарьевскаго уезда. Въ нѣкоторыхъ селеніяхъ Семеновскаго уезда, крестьяне занимаются приготвленіемъ шляпъ и валенокъ, точеніемъ деревянной посуды и ложекъ, желѣзными издѣліями, тканьемъ рогожъ, кулей и цыпанокъ, пряденіемъ мочальныхъ веревокъ; сбытъ этихъ издѣлій производится наиболѣе въ Нижнемъ Новгородѣ и на Нижегородской ярмаркѣ, на сумму до 160,000 рублей. Шляпъ приготавливается въ годъ слишкомъ 80,000, валенокъ 76,000; разной деревянной посуды до 1,450,000 шт., ложекъ до 1,560,000 шт. Эти производства существуютъ

нѣтъ, пилнѣнствомъ, выработками желѣзными, мѣднѣнскими, стальными, желѣзными, глиняными и деревянными, рыбарствомъ, рогознѣнствомъ и т. п. Знакомѣе сплѣвы рѣками: Волгѣ, Окѣ и Сура, jako też wielkie zjazdy na jarmark do Niższego Nowgorodu, zapewniają odbyć tym towarom w najdalsze strony Rosyi. Wsie, Pawłowo i Worms (w powiecie Horbatowskim), należące do Hr. Szeremetowa, w szczególnej zasługują na uwagę z powodu swego przemysłu handlowego i rzemieślniczego. W pierwszej, warstwy ślósarskie wyrabiają rocznie: kłódek gwintowych i innych do 760,000 sztuk, nożów różnego rodzaju około 14,000 tuzinów, nożyczek 12,000 tuzinów, strzelb i gwintówek 750. Fabrykacją tych wyrobów zajmuje się do 1,800 robotników. Sprzedaż odbywa się na miejscu i na jarmarku Niżegorodzkim, przynosząc przeszło 100,000 rubli as. corok. Włościanie tej wsi zajmują się także wyprawą skór, które sprzedają na Niżegorodzkim, Rostowskim, Lebiediańskim i innych jarmarkach, oraz w Moskwie i Petersburgu. Skór wyprawiają do roku: jałowiczych 2,000, końskich 7,600, sakowych 2,000, z psów morskich (fok) 30,000 sztuk. Skóry surowe zakupują się w powiecie Arzamasskim, w guberniach: Astrachañskiej i Kazańskiej, tudzież na jarmarku Niżegorodzkim. — We wsi Pawłowie robią mydło, które sprzedaje się w Moskwie, Petersburgu, i na jarmarkach: Niżegorodzkim i Rostowskim; robią tamże i świece łojowe, których sprzedaż odbywa się na miejscu. Sprzęty do statków, wyrabiane przez włościan tu tejszych, sprzedają się we wsi Pawłowie i Horbatowie, na statki pływające po Ocie. Sprzęty, które robią włościanie powiatu Horbatowskiego, sprzedają się na jarmarku Niżegorodzkim, za sumę 10,000 rub. as.; w tymże powiecie włościanie wyrabiają z wełny Rosyjskiej kapelusze i obowie pilśniane; wyrobów tych sprzedaje się za 30,000 rub. as. po jarmarkach i miastach sąsiednich. We wsi Wormsie wyrabia się stali do 5,000 pndów rocznie; ta sprzedawana bywa na Niżegorodzkim, Rostowskim i innych jarmarkach, we wsi Pawłowie i na miejscu. Na stali tej kładą stempel Bratanowa, czyli włościanina, pierwszego zawiadowcy fabryk Wormskich. W ślósarniach wsi Worms wyrabiają przez rok do 5,000 tuzinów scyzoryków, w szylkret, perłową macię, kość i róg oprawnych; te sprzedają się w Moskwie, Niższym Nowgorodzie, Arzamassie, na jarmarku Niżegorodzkim, we wsi Pawłowie i na miejscu. We wsi Bohorodsku, włościanie trudnią się od dawnych czasów wyprawianiem skór, zwłaszcza baranich. Pracujących około tego jest 400. Na rok wyrabiają: skór baranich białych do 176,000, jałowiczych do 2,500, bukatowych do 2,000, sakowych szarych 7,000, czarnych 1,300. Skóry sprzedają się na jarmarkach w Nowgorodzie, Rostowie, Lebiedianie i. i. — W powiecie Niżegorodzkim, wieś Bezwodnoje, własność Xięcia Jusupowa, zasługuje na uwagę przez to, że włościanie jej wyrabiają wielką ilość drótu. Przemysł ten utrzymuje się tu oddawna i zaprzęta do 500 robotników; drótu wyrabia się rocznie do 5,000 pndów, który wszystek prawie sprzedają na jarmarku Niżegorodzkim. — We wsiach: Katunkach i Horodcu, w powiecie Bałachnińskim, mieszkańcy, zamiast rolnictwa, trudnią się garbarstwem i przygotowaniem wyrobów żelaznych, wełnianych i glinianych: z tego przemysłu mają przeszło 260,000 rub. as. narok. — Włościanie wsi Bolszoje-Muraszino, w powiecie Kniabinińskim, zajmują się najwięcej garbarstwem, kuszniarstwem i mosiężnictwem; niektórzy z nich utrzymują fabryki świec woskowych, łojowych i kleju. Wyrabia się tam skór baranich i końskich do 3,000 pndów; obrączek i kółek mosiężnych do 240,000 dzwonek do 17,000, napastrków do 50,000 sztuk rocznie. Wszystkie te wyroby sprzedawane bywają na jarmarku Niżegorodzkim. — W powiecie Makarjewskim, włościanie niektórych wsi, zamiast rolnictwa, zajmują się budowaniem statków, powroźnictwem, wyrabianiem drobnych rzeczy mosiężnych, skór różnych naczyń i rogoż, a wyroby swe zbywają częścią na miejscu, częścią zaś na jarmarku Niżegorodzkim. — W powiatach, nad Wolgą i Oką położonych, wielu włościan trudni się ciesielstwem około statków wodnych; inni znowu tką wązkie płótna, mianowicie we wsi Łyskowie, w powiecie Makarjewskim. Włościanie niektórych wsi powiatu Siemienowskiego, robią kapelusze obowia, czapki walone i wołak, toczą misy i łyżki drewniane, wreszcie zajmują się ślósarstwem i kowalstwem, rогоznictwem, kręceniem powrozow z moczuty, co wszystko najwięcej sprzedają w Niższym Nowgorodzie i na Niżegorodzkim jarmarku, w wartości do 160,000 rub. as. Kapeluszy wyrabiają tam rocznie przeszło 80,000 sztuk, obowia pilśnianego 76,000 par, różnych naczyń drewnianych do 1,450,000, a łyżek 1,560,000 sztuk. Przemysł takowy istnieje tu od dawna dla tego, że rolnictwo w powiecie Siemienowskim, przy gruncie

съ давняго времени, потому что хлебопашество въ Семеновскомъ уѣздѣ, при песчаной почвѣ, всегда представляло мало-выгодъ. (К. Г.)

Одесса, 18-го Октября.

Исправляющій должность Новороссійскаго и Бессарабскаго Генераль-Губернатора, Г-нь Бессарабскій Военный Губернаторъ Генераль-Маіоръ П. И. Федоровъ, прибылъ сегодня въ нашъ городъ изъ Кишинева и вступилъ въ отправленіе Высочайше ввѣренной ему должности.

— Въ субботу, 15-го Октября, во 2-мъ часу по полудни, прибыла изъ Севастополя на здѣшній рейдъ эскадра подъ командою Г-на Контръ-Адмирала Артиукова, состоящая изъ семи линійныхъ кораблей: *Варшава*, *Память Евстафія*, *Адрианополь*, *Чесма*, *Императрица-Марія*, *Анапа* и *Силистрія*, съ остальною частію войскъ 13-й пѣхотной дивизіи, которыя были употреблены для работъ въ Севастополь. (О. Г. Ц. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 6-го Ноября.

При возвращеніи послѣдней цѣпи паровозовъ изъ Постдама, 3 с. м. дѣланы были опыты освѣщенія дороги въ ночное время. Самая дорога освѣщена была очень свѣтло, а у паровозовъ горѣли цвѣтные фонари, чтобы ихъ легче было узнать при приближеніи къ станціи. Произведенные опыты были весьма удачны.

— Чрезвычайный посланникъ при Императорско-Россійскомъ Дворѣ, Генераль-лейтенантъ Датской службы, Гр. Блуме пріѣхалъ сюда изъ Копенгагена, и пробывъ здѣсь только сутки, отправился въ С. Петербургъ. (О. Г. Ц. П.)

Ф р а н ц і я

Парижъ, 3-го Ноября.

Въ *Revue de deux mondes* опровергаютъ слухи о томъ, будто бы Французскій Посланникъ въ Вѣнѣ, выдалъ паспортъ Герцогинѣ Бейры; утверждаютъ при томъ, что Французская пограничная стража дѣлала съ своей стороны все, что отъ нея зависѣло, чтобы воспрепятствовать Герцогинѣ проѣхать въ Испанію.

— *Courrier Français* замѣчаетъ, что союзъ составившійся по вліянію Іюльскихъ происшествій между Франціею и Англіею, становится со дня на день все болѣе слабымъ и холоднымъ.

— Г-ча Тьера около 25 ч. с. м. ожидаютъ изъ Италіи. Слухъ, будто старались на счетъ обратнаго вступленія въ кабинетъ, кажется невѣроятнымъ; болѣе походить на правду, что склонили его, чтобы во время совѣщаній Палаты, онъ болѣе благоприятствовалъ Министерству. — Графъ Себастьяни останется въ Лондонѣ до тѣхъ поръ, пока не будутъ оконченны дѣйствія тамошней конференціи по дѣлу Голландіи и Бельгіи.

— Много здѣсь говорятъ о предположеніи учрежденія конфедераціи между Южно-Американскими республиками, именно для утвержденія внутренняго мира и предохраненія торговыхъ отношеній; въпрочемъ Англія и Франція, болѣе всѣхъ заботятся о томъ, будутъ дѣйствовать согласно.

— Изъ Тулона уведомляютъ отъ 30 ч. пр. м., что туда собирается очень много Эльзаскихъ семействъ отправляющихся въ Алжиръ для постоянного поселенія. Туда же и съ такою же цѣлію переходятъ жители и изъ другихъ департаментовъ Франціи. — Изъ Алжира получены въ Тулонъ письма отъ 20 ч. пр. м. по коимъ Абдель-Кадеръ прекративъ неожиданно переговоры съ Марабутомъ Теджини, пересталъ прерыва строго осаждать городъ, но учредилъ блокаду, которая если продолжится, можетъ истощить этотъ городъ, ибо въ такомъ случаѣ, караваны были бы принуждены избрать другой путь.

— Замѣчено, что *Журналъ Преній*, съ некотораго времени непомощаетъ статей предназначенныхъ направленію общественныхъ мнѣній, что кажется обнаруживаетъ признаки недоразумѣній происходящихъ между двумя Министрами имѣющими наибольшее вліяніе т. е. между Гр. Мола и Монталиве.

— Наименованный недавно Алжирскимъ Епископомъ Аббатъ Дюпюшъ, прибылъ вчера въ Парижъ по возвращеніи Короля изъ Фонтенебло, онъ дастъ присягу въ присутствіи Короля.

— На границѣ распространился слухъ, будто Французское Правительство уведомило Мунагорри, что онъ долженъ или немедленно вступить въ Испанію, или расположить свое войско по разнымъ пунктамъ,

piaszczystym, mało zawsze przynosiło korzyści. (G.H.)

Одесса, 18-го Паўдзiernика.

Справляючы обовязки Jenerał-Gubernatora Noworossyjskogo i Bessarabskogo, Wojenny Gubernator Bessarabski, Jenerał-Major Fedorow przybył dnia dzisiejszego do naszego miasta z Kiszeniawa i objął powierzone sobie z woli NAJJAŚNIEJSZEGO PANA urządowanie.

— W sobotę, dnia 15 (27) Paўdziernika, o godzinie 2 po południu, zawinęła tu z Sewastopola eskadra, pod dowództwem Kontr-Admirała Artiukowa, złożona z siedmiu okrętów liniowych, jakoto: *Warszawa*, *Pamiętka - Eustachego*, *Adryanopol*, *Czesma*, *Cesarzowa-Marya*, *Anapa* i *Sylistrya*, z resztą wojsk 13 dywizyj piechoty, które były użytemi do robot w Sewastopolu. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 6 Listopada.

Za powrotem ostatniego szeregu parowozów z Poczdamu, robiono 3 h. m. doświadczenie z oświeceniem kolei, dla odbywania podróży noenej. Sama droga oświetlona była światłem jasnym; parowozy miały latarnie kolorowe, aby łatwiej poznane być mogły, przy zbliżeniu się do stanowiska. Doświadczenie wybornie się udało.

— Przybył tu z Kopenhagi Jenerał-Porucznik duński i poseł nadzwyczajny przy Dworze Rosyjskim, Hr. Blome, i zabawiwszy tylko 24 godzin wyjechał do Petersburga. (G.R.K.P.)

F r a n c y a.

Paryż, dnia 3 Listopada.

Revue des deux mondes zaprzecza pogłosce, jakoby Poseł francuzki w Wiedniu miał być wydać pasport Xigłnie Beiry; utrzymuje przytém, że władze pograniczne francuzkie, w tamowaniu jej przejazdu, wszystko czyniły, co tylko uczynić było można.

— Czytamy w *Courrier français* następujące uwagi: „Sojusz, który za wpływem wypadków lipcowych przyszedł do skutku pomiędzy Francją i Anglią, staje się ode dnia do dnia coraz węższym i zimniejszym.

— Pan Thiers spodziewany około 25 h. m. ze Włoch. Pogłoska, jakoby starano się, aby wszedł napowrót do gabinetu, niezdaje się prawdziwą; więcej jest podobieństwa, że zrobiono u niego kroki, aby podczas narad izb był dla Ministerstwa przychylniejszym. — Hr. Sebastiani pozostanie tak długo w Londynie, dopóki nie będą ułatwione czynności konferencyi tamtejszej w sprawie Hollandyi i Belgii.

— Mówią tu wiele o zamiarach zawiazania konferacyi między rzeczami-pospolitemi Ameryki południowej, a to dla ustalenia pokoju wewnętrznego i zabezpieczenia stosunków handlowych; w czém zapewne Francya z Anglią, jako najwięcej interesowane, wspólnie działac będą.

— Piszą z Tulonu pod d. 30 z. m., że przybywa tam bardzo dużo rodzin alzackich, udających się do Algieru na stałe osiedlenie. Tamże i w tymże samym celu, wynoszą się mieszkańcy i z innych departamentów Francyi. — Z Algieru nadeszły do Tulonu listy daty 20 z. m., według których Abd-el Kader zerwawszy niespodzianie układy z marabucem Tędżini, zaprzestaw prądzie ścisłego oblegania miasta, ale ustanowił blokadę, która jeżeli długo potrwa, może zniszczyć toż miasto, ponieważ w takim razie byłyby zmuszone karawany inną obrać sobie drogę.

— Uważano, że *Journal des Déb.* nie umieszcza od niejkiego czasu artykułów, do kierowania opinii publicznej przeznaczonych, co zdaje się objawiać znamiona nieporozumień, zachodzących między dwoma ministrami, największy wpływ mającemi, to jest: pomiędzy P. P. Molé i Montalivet.

— Mianowany niedawno Biskupem Algieru, Xiądz Dupuch, przybył wczora do Paryża. Po powrocie Króla z Fontainebleau, wykona przysięgę przed J. K. Mością.

— Rozeszła się nad granicą pogłoska, jakoby Rząd francuzki zawiadomił Muñagorrego, że musi, albo natychmiast wkroczyć do Hiszpanii, albo rozłożyć wojsko swoje na rozmaite punkta, jakie ze strony rządu wska-

какіе будутъ ему указаны со стороны Правитель-
ства. (G. C.)

5-го Ноября.

Донесенія изъ Алжира отъ 28-го ч. сообщаютъ,
что тамъ получено извѣстіе о смерти Абдель-Каде-
ра, между тѣмъ слухъ этотъ такъ часто распростра-
нился, что онъ требуетъ совершенно подтвержденія,
прежде нежели можно тому повѣрить. (A.P.S.Z.)

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 3-го Ноября.

Изъ Константинополя пишутъ отъ 17 пр. м. слѣ-
дующее: Австрійскій интернунцій, Баронъ Стюрмеръ,
прибылъ сюда съ своею супругою, на пароходѣ *Фер-*
динандъ I. Султанъ перешелъ 14-го пр. м. въ зим-
ній дворецъ свой, Бешикташъ. Всѣ стоявшіе въ
гавани корабли салютовали Е. В. Въ тотъ же день
происходилъ размѣнъ трактатовъ съ Бельгіею въ Ми-
нистерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ. Два дня спустя по-
слѣ того, Бельгійскій Посланникъ Г. О'Сулливанъ, и-
мѣя прощальную аудіенцію у Султана, при чемъ
Султанъ вручилъ Посланнику подарки для Короля
и пожаловалъ орденами 4 чиновниковъ посольства.
Г-нъ О'Сулливанъ возвращается чрезъ Мальту и И-
талію въ Вѣну.

— Дипломатическій корпусъ, бывшій со дворомъ
въ Италіи, весь уже возвратился въ Вѣну. На сихъ
дняхъ пріѣхалъ Папскій нунцій, Альтьери; только
Россійскій Посланникъ, Г-нъ Татищевъ остался на
берегахъ озера Комо у Его Императорскаго Высоч-
чества, Государя Наслѣдника Всероссійскаго Пре-
стола. Извѣстія о здоровьѣ Его Императорскаго Высоч-
чества совершенно удовлетворительны. Секретарь
посольства, Г-нъ Жерве, пріѣзжалъ сюда курьеромъ
изъ Комо и Венеціи, и пробывъ здѣсь короткое вре-
мя, снова возвратился въ Комо. Единственный сынъ
Оберъ-Рефендарія Палаты Перовъ Герцога Деказы-
назначенъ состоять при Французскомъ Посольствѣ.
Извѣстно, что мать его есть дочь Графа Сеать,
Олера. (О.Г.Ц.П.)

— Слухъ, что Императоръ намѣренъ былъ учре-
дить новые орденскіе знаки подъ названіемъ ордена
Фердинанда, не подтверждается.

— Три сына Эрцъ-Герцога Карла именно Эрцъ-
Герцоги Альбертъ и Карлъ Полковники, а также
Фридрихъ Капитанъ корабля, находятся уже нѣ-
сколько дней въ Вѣнѣ, куда они прибыли для по-
сѣщенія высокаго своего отца.

— Въ Грацѣ и Линцѣ открыты Езуитскіе орден-
а. Въ послѣднемъ мѣстѣ, одинъ знатный помѣщикъ у-
ступилъ имъ свой домъ, въ первомъ же, они имѣютъ
только башню. Въ Грацѣ подарилъ имъ свой ново-
пріобрѣтенный домъ, какой то поселянинъ, къ че-
му склонялъ его тамошній Епископъ, но потомъ от-
казался отъ дара, какъ еще нескрѣпленнаго закон-
нымъ порядкомъ, а потому Езуиты, которые уже было
тамъ поселились, должны были уступить.

— За нѣсколько времени предъ симъ, въ Эрнс-
брунскомъ приходѣ въ Нижней Австріи, умеръ ра-
ботникъ Юрій Домбергеръ, который достигнулъ глу-
бокой старости 130 лѣтъ. Онъ родился въ Зароты-
чахъ въ Моравіи въ 1708 году, и въ войскѣ, гдѣ былъ
при фуришатѣ служилъ уже во время Императора
Карла VI подъ начальствомъ Принца Евгенія Са-
вояскаго, при полку называемомъ Кевенгиллеръ. По-
томъ онъ служилъ работникомъ. Женился имѣя 100
лѣтъ отъ роду. Несмотря на преклонныя лѣта онъ
всегда былъ крѣпокъ и здоровъ, и послѣдніе годы,
именно съ 1829, онъ провелъ весьма спокойно и
выгодно, ибо пользовался пожизненнымъ пенсіономъ,
который назначилъ ему Императоръ изъ собствен-
ныхъ суммъ. (G. C.)

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 2-го Ноября.

Все еще носятъ слухи о перемѣнѣ нѣкото-
рыхъ Министровъ. Увѣряютъ, что Герцогу Рич-
монду и Графу Спенсеру предложены были Мини-
стерскія должности, но они оба отказались. Также
и Маркизь Норманби отказался отъ предложенной
ему должности Губернатора въ Канадѣ, хотя Лордъ
Мельбурнъ весьма желалъ этого. Новый пароходъ
Liverpool, отправленный въ Нью-Йоркъ, пройдя по-
чти третью часть пути, вынужденъ былъ, по причи-
нѣ бурь, возвратиться и войти въ Коркскую гавань.
Случай этотъ былъ весьма неприятенъ для Прави-

zane mu będą. (G. C.)

5 Listopada.

Z doniesień z Algieru pod d. 28 dowiadujemy się,
że tam otrzymano wiadomość o śmierci Abdel-Kadera;
tymczasem pogłoska ta, była już tak często rozszerzana,
że potrzebuje zupełnego potwierdzenia ażeby mogła po-
zyskać wiarę. (A.P.S.Z.)

A U S T R Y A.

Wiedeń, 3-go Listopada.

Piszą ze Stambułu 17 z. m.: Cesarsko - Austriacki
internuncyusz, Baron Stürmer, przybył tu z małżonką
na parostatku *Ferdynand I-szy*. Sułtan przeniósł się
14 z. m. na zimowe mieszkanie do pałacu Beşyktasz.
Wszystkie okręty, stojące w porcie, dawały ognia z
dział. W tymże samym dniu odbywała się wymiana
traktatu handlowego, z Belgią zawartego, w Minister-
stwie Spraw Zagranicznych; we dwa dni potem miał
Poseł belgijski, P. O'Sullivan, posłuchanie pożegnalne
u Jego Wysokości, przy czym Sułtan przesłał Królowi
Belgijskiemu wzajemne podarunki i ozdobił orderami
czterech urzędników poselstwa. P. O'Sullivan wraca
przez Malte i Włochy do Wiednia. (G.R.K.P.)

— Ciało dyplomatyczne, które łącznie z dworem do
Włoch było odjechało, już zupełnie zgromadziło się
w tutejszej stolicy. Przed kilką dniami, przyjechali
Wenecyi, Nuncyusz Papieżki, Monsignore Altieri; tyl-
ko Poseł Rossyjski, P. Tatiszczew, bawi u Cesarza-
wicza Następcy Tronu, przy brzegach jeziora Como.
Wiadomości, nadchodzące o zdrowiu Cesarzewicza, są
zupełnie pomyślne. Sekretarz poselstwa Rossyjskiego,
P. Gervais, przybył tu, jako gońiec, z Como i Wenecyi,
i po krótkim zabawieniu wrócił znowu do Como.
Przy poselstwie francuzkiem umieszczony został, jako
urzędnik służbowy, syn jedynak wielkiego referendarza
izby parów, Xięcia Ucazes. Matka jego, jak wiadomo,
jest córką Hrabiego St. Aulaire.

— Pogłoska, że było zamiarem Cesarza utworzyć no-
wą ozdobę orderową pod nazwaniem orderu Ferdynanda,
niepotwierdza się.

— Trzej synowie J. C. W. Arcy-Xięcia Karola, a
mianowicie Arcyksiążęta Wojciech i Karol, Półkownicy,
tudzież Fryderyk Kapitan okrętowy, bawią od dni
kilku w Wiedniu, gdzie przybyli, aby odwiedzić dostoj-
nego ojca swego.

— W Gracu i Lincu otwarte zostały zakony jezui-
tów. W ostatniem miejscu pewien znakomity obywa-
tel pozwolił im swojego domu, w pierwszym, zaś ma-
ją tylko wieżę. Wprawdzie podarował im w Gracu
swoją dom nowo kupioną, jakiś wieśniak, do czego na-
kłonił go tamtejszy Biskup, ale cofnął później daro-
wiznę, jako jeszcze według formy prawnej nieznaną;
tak więc jezuitci, którzy tam już mieszkali, musieli się
wyprowadzić.

— Przed niejakim czasem umarł w parafii Ernsbrunn
w Dolnej - Austrii, Jerzy Domberger, wyrobnik, któ-
ry dożył wysokiej starości, bo 130 lat wieku. Był on
rodem z Zierotycz w Morawach, urodził się 1708 ro-
ku, a w wojsku, gdzie był użyty do pociągów, służył
już za Cesarza Karola VI, pod Xięciem Eugeniuszem
Sabaudzkim, przy pólku zwanym Khevenhüller. Po-
źniej służył za parobka do koni. Ożenił się mając lat
100. Pomimo podeszłego wieku wyglądał zawsze czer-
stwo i zdrowo, a ostatnie lata, mianowicie zaś od ro-
ku 1829, przepędził bardzo spokojnie i w dobrym by-
cie: miał bowiem dożywotnią pensyą, którą mu Cesarz
z swojej szkatuły wyznaczył. (G. C.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 2-go Listopada.

Ciągle jeszcze krążą pogłoski o zmianie niekto-
rych osób w gabinecie angielskim. Utrzymują, że mia-
no ofiarować Ministerstwo Xięciu Richmond i Hr.
Spencer, ale oba tego nie przyjęli. Także i Margra-
bia Normanby nie chce przyjąć Gubernatorstwa Ka-
nady, lubo Lord Melbourne bardzo tego pragnie. Na-
der nieprzyjemnym jest dla rządu wypadkiem, że nowy
parostatek *Liverpool*, przeznaczony do New-Yorku, prze-
płynąwszy prawie trzecią część drogi, musiał z powo-
du burzy wrócić się i do Cork zawinąć. Na tym bo-
wiew statku przesyłano depeze do Lorda Durham,

тельства, потому, что на семь пароходовъ отправленны были депеши къ Лорду Дургаму, въ коихъ Правительство приглашало его остаться еще, хотя на некоторое время, правителемъ Канады, и теперь депеши сии могутъ уже не застать Лорда въ Канадѣ.

— Говорятъ, что Министры, хотя и долго колебались, назначили наконецъ Сира Джона Карнакъ, бывшаго Президента Индѣйской компаніи, Губернаторомъ въ Бомбей, на мѣсто покойнаго Сира Роберта Гранта.

— На сихъ дняхъ, депутація Коммерческаго соловія объяснялась съ Лордомъ Пальмерстономъ, въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ, касательно блокады Мексики. Увѣряютъ, будто бы Министръ отвѣчалъ, что оны чувствуютъ всю важность ихъ просьбы, что Англійское Правительство предложило свое посредничество, но Франція не приняла оного, что оны впрочемъ надѣются, что несогласія будутъ вскоре кончены, и что Г. Пакенгамъ отправленъ въ Мексику съ порученіемъ стараться всеми средствами завести переговоры между обими сторонами. Таже депутація жаловалась на блокаду Буэносъ-Айреса, на что Лордъ Пальмерстонъ отвѣчалъ, что Правительство всеми силами будетъ стараться отвратить всѣ препятствія для Англійской торговли. (О.Т.Ц.И.)

3-го Нолбра.

Министерскіе Журналы опровергаютъ сообщенныя другими газетами слухи, что предполагено созвать Парламентъ ранѣе обыкновеннаго. Сколько извѣстно Парламентъ не соберется до половины Января.

— Генераль Графъ Воронцовъ принималъ вчера съ посѣщеніемъ Графа и Графиню Себастьяни, Прускаго Посланника Барона Буловъ, Испанскаго Посла, Сиръ Гудсона Lowe, Г-на Киселева и многихъ другихъ знатныхъ особъ. (А.Р.С.З.)

— Вчера новизбранный на будущій годъ Лордъ Меръ, Самуиль Вильсонъ, отправился въ сопровожденіи шерифовъ и другихъ чиновниковъ въ жилище Лорда Канцлера, которому представленъ рикордеромъ.

— Изъ Нью-Йорка уведомляютъ отъ 16 Октября, что весь кабинетъ Г-на Фанъ-Бурена, Президента Соединенныхъ Штатовъ, не находятъ Французской блокады противу Мексики и Буэносъ-Айреса, основанною на правѣ народовъ. На предложеніе по сему дѣлу Коммерческаго Совета города Нью-Йорка, Г. Вайль Статсъ-Секретарь, между прочимъ отвѣчалъ: „Мнѣ поручено уведомить васъ Господа, что для избѣжанія невыгодъ по торговлѣ, какихъ можно ожидать отъ употребленія Французскимъ Правительствомъ принудительныхъ мѣръ въ Мексиканскомъ заливѣ и на рѣкѣ Ла-Плата, Президентъ повелѣлъ немедленно принять такіа мѣры, какія необходимы для защиты нашихъ гражданъ, на сихъ водахъ, и что nebude оставлено ничего, чтобы отвратить худыя послѣдствія, могущія произойти отъ нынѣшняго состоянія дѣлъ.“ (G. C.)

Испанія.

Мадридъ, 28-го Октября.

Королева издала постановленіе, что всѣ Карлисты должны быть удалены изъ города. Женщины и малолѣтныя дѣти лицъ состоящихъ въ службѣ Донъ-Карлоса, должны оставить Мадридъ непременно въ теченіи восьми дней и жить отъ него не ближе какъ на 8 миль. Каждый кто служитъ не пріятелю какъ шпионъ или оказываетъ ему какую либо помощь, будетъ преданъ военному суду. Переписки запрещены подъ опасеніемъ смертной казни.

Валенція, 24-го Октября.

Вчера произошли здѣсь значительныя смущенія. Народъ раздраженный жестокомъ обращеніемъ Кабреры, который какъ извѣстно послѣ сраженія при Маелла, велѣлъ разстрѣлять плѣнныхъ Христиановъ, началъ собираться и требовать, чтобы находящіеся здѣсь плѣнные Карлисты также были разстрѣляны. Генераль-Капитанъ Мендесъ Виго, выступившій противу возмутителей, поступилъ такъ неблагообразно, что обнажилъ шпагу, чтобы ударить нѣкоторыхъ. Но едва оны такъ поступили, какъ повернуть на землю пораженныхъ нѣсколькими пулями. Народъ потомъ громкими криками требовалъ смерти плѣнныхъ Карлистовъ; и такъ чтобы усмирить его, разстрѣляны вчера 13 чел. а сегодня 14 чел. Карлистовъ. Сегодня удалось Генералу Лопесу возстановить спокойствіе, удались ворота города еще заперты и національная гвардія выступила подъ ружье. Должно опасаться что бы и въ Сарагосѣ не случились подобныя безпорядки.

(изъ Франц. газ.)

Изъ Берги пишутъ, что въ этомъ городѣ открыты умыселъ на жизнь Д. Карлоса и нѣсколь-

маjące на celu, aby Lord jeszcze przynajmniej czas niejaki w Kanadzie zabawił. Depesze te tamże pewnie nadejdą wtenczas, kiedy już Hr. Durham odpfynie.

— Po długiém wybanianiu się mieli Ministrowie mianować byłego Prezesa kompanii Indyjskiej Sir John Carnac, Gubernatorem w Bombaj, na miejsce zmarłego Sir Roberta Grant.

— Przed kilką dniami deputacya od stanu kupieckiego miała rozmowę z Lordem Palmerston, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, w przedmiocie blokady Meksyku. Minister miał jej odpowiedzieć, że czuje całą ważność tej prośby, że Rząd Angielski ofiarował swoje pośrednictwo, którego Francya przyjąć nie chciała, że ma jednak nadzieję, iż te spory będą niebawem załatwione, z powodu, że wysłano do Meksyku P. Pakenham, który otrzymał polecenie, wszelkimi sposobami zbliżyć do układów obie strony wojujące. Taż sama deputacya zaniósła zażalenia względem blokady portów Buenos-Ayres, na co Lord Palmerston dał jej również zapewnienie, że Rząd angielski dołoży całej usilności, w celu najspieszniejszego położenia tamy wszelkim przeszkodom handlu angielskiego. (G.R.P.K.)

Dniu 3-go.

Dzienniki Ministeryalne zaprzeczają udzielonej przez inne gazety pogłosce, że jakoby miano w zamiarze zwołać Parlament pierwiej jak zwyczajnie; tak wiele dotychczas wiadomo, że nie zgromadzi się przed połową Stycznia.

— Jenerał Hrabia Woronców przyjmował wczora z odwiedzeniem Hrabiego i Hrabinią Sebastiani, Posła Pruskiego Barona Bülow, Posła Hiszpańskiego, Sir Hudson Lowe, P. Kisieleva oraz wiele innych znakomych osób.

— Wczora udał się nowo obrany na rok przyszły Lord Major, Samuel Wilson, w towarzystwie szeryfów i innych urzędników, do mieszkania lorda Kanclerza, któremu był przez rykordera przedstawiony. Lord Kanclerz oświadczył mu, że Królowa potwierdziła chętnie wybór w jego osobie.

— Z Nowego-Yorku donoszą pod d. 16 Października, że cały gabinet Pana van Buren, Prezydenta Stanów Zjednoczonych, nie znajduje blokady francuzkiej przeciwko Meksykowi i Buenos-Ayres, za uzasadnioną na prawie narodów. Na podanie w tym względzie rady handlowej miasta Nowego-Yorku, odpowiedział P. Vail, Sekretarz Stanu, między innymi: „Jestem upoważniony donieść W Panom, że z uwagi na niedogodności, mogące wyniknąć dla handlu naszego z użycia przez Rząd francuzki środków przymusowych na zatoce meksykańskiej i na rzece La-Plata, Prezydent wydał rozkaz użycia natychmiast takich środków, jakie dla ochrony naszych obywateli na wspomnianych wodach są potrzebne i że niezamiełba się niczego, aby zapobiedz złym skutkom, jakieby z terażniejszego stanu rzeczy wyniknąć mogły.“

Hiszpania.

Madryt, 28-go Października.

Królowa wydała postanowienie, że wszyscy Karoliści mają być z miasta wydaleny. Kobiety i dzieci nieletnie tych osób, które zostają w służbie Don Karlosa, winni są opuścić Madryt najdalej w dniach ośmiu i mieszkać w odległości 8 leguas od tegoż. Każdy, który za szpiega nieprzyjacielowi służył lub w jakibądź sposób był mu pomocny, będzie pod sąd wojenny oddany. Korrespondencye są zakazane pod karą śmierci.

Walenція, 24 Października.

Wczora wydarzyły się tutaj znaczne zaburzenia. Lud rozjątrzony okrutnym postępowaniem Кабреры, który, jak wiadomo, po bitwie pod Maella kazał rozstrzelać krystynistów wziętych w niewolę, zaczął się gromadzić i domagał, aby będący tu w niewoli Karoliści, także rozstrzelani byli. Jeneralny Kapitan Mend z Vigo, który wystąpił naprzeciw burzycieli, popełnił tę nieroztropność, że dobył szpadę, aby nią uderzyć niektórych. Ale zał-dwie to uczynił, padł na ziemię, przesyty kilkoma kulami. Lud żądał potem z wielkim krzykiem śmierci jeńców karolistowskich, jakoż, żeby go uspokoić, rozstrzelano wczora 13, a dzisiaj 14 karolistów. Dziś powiodło się usiłowaniam Jenerała Lopez, przywrócić spokojność, ale bramy miasta są jeszcze zamknięte i gwardya narodowa stanęta pod bronią. Obawiać się należy, aby w Saragossie podobne sceny nie miały miejsca.

(Z gazet francuzkich.)

Donoszą z Bergi pod dniem 5 Października, że w mieście pomienionem został odkryty spisek, wymierzony prze-

кихъ его Генераловъ. Въ слѣдствіе того, многія лица задержаны и одинъ Полковникъ разстрѣлянъ.

— Карлистскій Генералъ Мерино, переправился чрезъ р. Эбро съ 4-ми баталіонами пѣхоты и многочисленною кавалеріею, съ тѣмъ, чтобы дѣйствовать заодно съ Ген. Бальмаседою.

— Въ Морелли дѣлаютъ великолѣпныя приготовленія для принятія Кабреры; это доказываетъ, что Генералъ сей не претерпѣлъ пораженія подъ Каспе, но ретировался съ четырехъ - тысячнымъ отрядомъ, извѣстнаго, что Ген. Фанъ Галенъ идетъ къ этой крѣпости съ 8,000 войска.

(ср. Испанскіе границы.)

И Христовосы составляютъ теперь такъ называемыя партизанскіе корпусы. Одинъ изъ таковыхъ подъ начальствомъ какого-то эль Моркуэло, напалъ неожиданно на Карлистскій отрядъ изъ 55 чел. и всѣхъ взялъ въ плѣнъ близъ деревни Ортаза, недалеко Пуэнте ла Рейна. (G. C.)

Е Г И П Е Т Ъ.

Александрія, 6-го Октября.

Неудовольствіе Вице-Короля, по поводу заключенныхъ въ Константинополѣ договоровъ, неоставляетъ его и въ дорогѣ. Въ Каирѣ сдѣлался онъ неприступнымъ, и во всѣхъ его поступкахъ проявляются порывы гнѣва. Больше всего негодуетъ онъ на Францію и Англію, и часто громко на нихъ жалуется. — По возвращеніи изъ Севнаара, онъ сказалъ: „Я вооружу 100,000 войска, и тогда событія возьмутъ верхъ надъ политикою“.

— О дѣлахъ въ Сиріи, мы ничего не знаемъ; ибо всѣ получаемыя оттуда извѣстія сохраняются въ тайнѣ.

(O.G.C.P.)

Т у р ц и я.

Константинополь, 9 го Октября.

Англійское посольство получило съ нарочнымъ извѣстіе, что Англійское правительство подтвердило во всей силѣ, трактатъ заключенный съ Портою, и что въ Лондонѣ ожидаютъ только Решида-пашу для размына трактатовъ, по принятымъ правиламъ. Говорятъ, что Лордъ Понсонби, сообщилъ Турецкому Министерству, о желаніи Англійскаго правительства, чтобы, по случаю заключеннаго между Англіею и Австріею мирнаго трактата, Австрійскія суда въ торговлѣ своей на Востокъ, пользовались тѣмъ же преимуществами, какія предоставлены Англійскимъ судамъ.

— Два курьера, отправленные Главнначальствующимъ Турецкими войсками въ Азіи, привезли благоприятныя извѣстія.

— Вчера Сурей-Эмини, выѣзжалъ въ Мекку, съ обычнымъ церемоніаломъ. Султанъ, сыновья его, Султанши и высшіе сановники Порты, провожали это посольство до самой равнины, называемой Гаидаръ-Паша. Тамъ Султанъ вошелъ въ свой кіоскъ и приказалъ посольству пройти мимо его, при звукахъ военной музыки. Толпы жителей столицы, стекались видѣть этотъ торжественный обрядъ.

— Увѣряютъ, что несогласія возникшія по поводу экспедиціи на Герать, между Персидскимъ шахомъ и Англійскимъ посланникомъ г. Макнеилъ, оконченны весьма выгодно для обѣихъ сторонъ. Мы съ нетерпѣніемъ ожидаемъ курьера изъ Персіи.

12-го Октября.

Слышно, что Турецко-Англійскій флотъ отплывъ изъ Тенедоса въ Вурлу, отправился уже оттуда въ Мальту, такъ, что при Дарданеллахъ будетъ занимать его мѣсто одинъ только Англійскій фрегатъ. Въ Истамбулѣ не могли отгадать цѣли таковыхъ движеній соединенныхъ флотовъ. (G. C.)

— (Смирн. Жур.) Между членами здѣшняго дипломатическаго корпуса господствуетъ все еще большая дѣятельность и слышно, что Лордъ Понсонби оставитъ на некоторое время Константинополь и Г. Гарри Литтонъ Болверъ, будетъ управлять делами Великобританскаго Посольства. (A.P.S.Z.)

Смирна, 13-го Октября.

Адмиралъ Стопфордъ и Капуданъ-Паша, прибыли сюда на сихъ дняхъ на Англійскомъ Пароходѣ Radamanthus и сегодня отправились къ своимъ флотиліямъ, крейсирующимъ близъ Вурлакскихъ острововъ. Цѣль пріѣзда ихъ въ нашъ городъ неизвестна. Адмиралы, по видимому, весьма хорошо расположены одинъ къ другому, а Англійскіе Офицеры отдають полную справедливость хорошему состоянію Турецкой флотиліи. (O.G.C.P.)

ciw życiu D. Karlosa i kilku jego Jeneratów. W skutku tego przytrzymano wiele osób i rozstrzelano jednego Półkownika.

— Jenerał Karolistowski Merino, chcąc wspólnie działać z Balmasedą, przeszedł przez Ebro z czterema batalionami i liczną jazdą.

— W Morelli czynią świetne przygotowanie na przyjęcie Kabrery. Pokazuje się z tego, że ten Jenerał nie poniósł klęski pod Caspe, lecz sam się cofnął z 4,000 wojskiem, dowiedziawszy się, że pod tę twierdzę nadciąga Jenerał van Hallen, na czele 8,000 ludzi. (G.R.K.P.)

Od granic Hiszpańskich.

I krystyniści tworzą teraz tak zwane korpusy partyzanckie. Jeden z tychże pod dowództwem niejakiego el Morchuelo, wyszedłszy z Pampelony, napadł niespodzianie na oddział karolistów z 35 ludzi złożony, i zabrał wszystkich w niewolę pod wioską Ortaza, niedaleko Puente la Reyna. (G.C.)

Е Г И П Т.

Alexandrya, 6 Października.

Niekontentowanie Vice-Króla, z powodu zasłanych w Stambule układów, towarzyszy mu ciągle w podróży. W Kairze jest nieprzystępnym, i we wszystkiem, co działa, spostrzegać można wybuchy gniewu. Szczególniej rozżalony jest na Francją i Anglię, i swoją ką nim niechęć nie raz głośno wyraża. Po powrocie z Senaarw rzekł: Uzbroję 100,000 ludzi, a wtedy wypadki wezmą górę nad polityką.

— Z Syrii nic nie wiemy: bo wszystkie najregularniej nadchodzące ztamąd wiadomości, starannie są tajone. (G.R.K.P.)

Т у р ц я.

Stambul, 9-го Października.

Goniec, przybyły do poselstwa angielskiego, przyniósł wiadomość, że Rząd Angielski zatwierdził w całej zupełności zawarty traktat z Portą, i że tylko oczekują w Londynie na przybycie Reszyda-Baszy, dla skutecznienia wymiany w formach właściwych. Lord Ponsonby, miał udzielić gabinetowi tureckiemu żądania swego rządu, aby z powodu zawartego przyrzeczenia Anglii z Austryją, statki tego ostatniego Mocarstwa używały podobnych swobód co do handlu na Wschodzie, jakie są zapewnione okrętom angielskim.

— Dwaj gońcy wysłani przez głównego dowodzącego wojskami Tureckimi w Azyi, pomyślnie przynieśli wiadomości.

— Wczora odjeżdżał do Mekki Surej Emini, ze zwykłą uroczystością. Sułtan, synowie jego, sułtani i najwyżsi urzędnicy, odprowadzali to poselstwo aż do równiny, zwanej Haidar-Basza; tam udał się Sułtan do swego kiosku, i kazał przed sobą przeciągnąć orszakowi poselstwa, przy muzyce wojennej. Tłumy ludności z całej stolicy zgromadziły się na ten obrzęd uroczysty.

— Zapewniają, że nieporozumienia zasze między Szachem perskim a posłem angielskim P. Macneil, z powodu wyprawy przeciw Heratowi, są już z korzyścią obu stron załatwione. Oczekujemy z niecierpliwością na przybycie gońca z Persyi.

Dnia 12-go.

Słychać, że flota turecko-angielska popłynawszy z Tenedos do Vurła, ztamąd udała się już do Malty; tak, że przy Dardanellach będzie zajmowała jej miejsce jedna tylko fregata angielska. Celu tych paruszeń flot potężnych, nie umiano sobie w Stambule wytlómaczyć.

— (Dzien. Smirn.) Pomiedzy członkami tutejszego ciała dyplomatycznego, wielka jeszcze panuje czynność i słychać, że Lord Ponsonby na czas niejakim opuścił Konstantynopol, a P. Henry Lytton Bulwer przyjął kierunek interesów Poselstwa Angielskiego.

Smirna, 13 Października.

Przybyli tu przed kilku dniami, na pokładzie parostatku angielskiego Radamanthus: Admirał Stopford i Kapudan Basza, a dziś odплыли do swoich flot, krążących przy wyspach Vurłeckich. Celich pobytu w naszym mieście nie jest wiadomy. Miedzy obu Admiralami spostrzegać się daje najlepsze porozumienie, a oficerowie angielscy przyznają wyborną postawę floty tureckiej. (G.R.K.P.)